

Arrest

nr. 277 251 van 12 september 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 19 april 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van *“de beslissing van 4 april 2022 van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie houdende weigering van het verzoek dd. 1 april 2022 strekkende tot intrekking c.q. opheffing van de beslissing dd. 17 februari 2022 houdende het opleggen van een inreisverbod voor een periode van 3 jaar.”*

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 22 april 2022 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaten C. DECORDIER & BRICOUT Tine verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 17 februari 2022 beslist E. V., gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, ten aanzien van de verzoeker tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Op 17 februari 2022 beslist diezelfde gemachtigde tevens om de verzoeker een inreisverbod van drie jaar op te leggen (bijlage 13sexies). Deze beslissingen worden aan de verzoeker, door de directeur van de hulpgevangenis te Leuven, ter kennis gebracht op 17 februari 2022.

Op 18 februari 2022 verklaart de verzoeker, in zijn moedertaal, dat hij, ongeacht de beroepsmiddelen waarover hij beschikt, vrijwillig naar Albanië wil gaan.

Op 24 februari 2022 wordt de verzoeker daadwerkelijk gerepatrieerd.

Op 1 april 2022 richt verzoekers raadsman aan C. D., attaché bij het bureau geschillen van de Dienst Vreemdelingenzaken, het volgende e-mailbericht:

“Geachte Mevrouw Attaché,

Ik ben de raadsman van dhr. K. M., van Albanese nationaliteit, met OV-nr. 9204421.

Aan betrokkene werd bij beslissing dd. 17.02 jl. een inreisverbod opgelegd voor een periode van 3 jaar.

Aan betrokkene werden evenwel bij beslissing dd. 08.02 jl van de Raadkamer bij de Rechtbank van eerste aanleg Leuven voorwaarden opgelegd, o.a. :

- Een vaste woon-en verblijfplaats hebben op adres in (...) en er woonst keuze te doen;*
- Verbod om zich buiten de woonplaats te begeven van 22.00u tot 06.00u*
- Betaling van een borgsom van 3.000 EUR*
- ...*

In bijlage treft U kopie van de betreffende beslissing van de raadkamer.

De voorwaarden werden aan dient opgelegd in het kader van het gerechtelijk onderzoek met de legitieme finaliteit om recidive en onttrekking aan het gerecht te vermijden.

Het kan redelijkerwijze niet betwist worden dat het in reisverbod — zowel naar inbond als gevolgen-onverenigbaar is met de door de raadkamer opgelegde voorwaarden, go dat ik U eerbiedig verdoek de intrekking minstens de opschorting van het inreisverbod te willen ovenvegen, en mij hieromtrent spoedig Uw standpunt te willen meedelen zodat ik het dossier verder kan instrueren.

De niet-naleving van de voorwaarden zou bovendien voor gevolg hebben dat de door client gestelde waarborg t.b.v. 3.000 EUR noodzakelijkerwijze wordt verbeurd verklaard t.v.v. de Belgische Staat (wegens niet-naleving van de voorwaarden), waaromtrent derhalve voorbehoud dient geformuleerd te worden.

Een spoedig antwoord zou mij verplichten.

Met oprechte hoogachting,

*Vincent Neerinckx
Advocaat - Avocat – Lawyer
(...)”*

Met een e-mailbericht van 4 april 2022 antwoordt attaché C. D. hierop als volgt:

“Geachte Meester Neerinckx,

Na overleg hebben wij besloten om het inreisverbod niet in te trekken.

Indien u niet akkoord gaat met deze beslissing kan u altijd een beroep tot nietigverklaring indienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

*Met vriendelijke groeten,
C. D.
Bureau Geschillen*

*FOD Binnenlandse Zaken
Dienst Vreemdelingenzaken
Pachecolaan 44
1000 Brussel”*

Op 4 april 2022 stuurt verzoekers raadsman hierop het volgende e-mailbericht:

“Geachte mevrouw attaché,

*Dank voor de mededeling van uw beslissing.
Zou u mij ook de motivering willen meedelen aub?*

Zou u mij ook kunnen meedelen of en wanneer de beslissing werd betekend, en mij afschrift van de akte van betekening kunnen overmaken, want ik beschik niet over enige betekende kopie van de bijlage 13sexies.

Met dank en oprechte hoogachting,

*Vincent Neerinckx
Advocaat - Avocat – Lawyer*

*Advocaten
(...)”*

Attaché C. D. antwoordt een half uur later met het volgende e-mailbericht:

“Geachte Meester Neerinckx,

*Ik kan u enkel bevestigen wat ik u reeds heb medegedeeld.
In bijlage vindt u de kennisgeving van de bijlage 13sexies.
Met vriendelijke groeten,*

*C. D.
(...)”*

Enkele minuten later volgt het volgende bericht van verzoekers raadsman:

“Geachte Mevrouw Attaché,

*Dank voor uw bericht.
Dus mag ik ervan uitgaan dat er geen motivering is/ zal volgen m.b.t. de weigering tot opheffing van het inreisverbod?*

Met vriendelijke groeten.

*Vincent Neerinckx °
Advocaat - Avocat – Lawyer
(...)”*

Op 4 april 2022, om 12u40, stuurt attaché C. D. aan verzoekers raadsman een e-mailbericht met de mededeling dat zij de vraag heeft doorgegeven aan het bevoegde bureau.

Na een rappel vanwege verzoekers raadsman verstuurt L. B., administratief assistent bij de Dienst Vreemdelingenzaken ‘bureau D’, op 7 april 2022 het volgende e-mailbericht:

“Meester,

*Uw cliënt, de Heer K. M., werd op 24.02.2022 gerepatrieerd naar Tirana, Albanië.
Hij werd onderworpen aan een inreisverbod van 3 jaar, beslissing hem betekend op 24.02.2022.*

*Betrokkene heeft nooit recht op verblijf gehad in België.
Hij was ook niet in het bezit van de nodige identiteitsstukken.
Hij werd trouwens gerepatrieerd met een laissez-passer na akkoord van de Albanese autoriteiten.*

Uw cliënt heeft op 18.02.2022 een vrijwillige vertreksverklaring getekend.

Eisen dat hij voor een onbeperkte tijd in België zou blijven is dan ook weinig realistisch.

Om te voldoen aan het gerecht of om zijn borgsom terug te vorderen kan de Heer M. de opschorting vragen van de uitvoering van het inreisverbod.

Om terug te keren naar België wordt hem dan een vrijgeleide afgeleverd.

Deze opschorting is beperkt in tijd : Uw cliënt moet bewijzen voorleggen dat zijn aanwezigheid in België onontbeerlijk is (bv. een dagvaarding van het Parket) en kopieën mailen van zijn paspoort, van zijn vliegtuigtickets/bustickets of vermelden dat hij met de auto zal reizen en van een hotelreservatie/vermelding van het adres waar hij zal verblijven in België.

Aarzel niet contact met mij op te nemen indien U meer informatie wenst.

Met beleefde groeten,

L. B.

Administratief Assistent

Dienst Vreemdelingenzaken

Bureau D

Pachecolaan 44 1000 Brussel – België”

Op 12 april 2022 antwoordt verzoekers raadsman met het volgende e-mailbericht:

“Geachte Heer B.,

Uw onderstaand bericht mocht ik in goede orde ontvangen, waarvoor oprechte dank.

Ik kan uw redenering zeker volgen, doch ik meen dat ik verkeerd begrepen word waar u oordeelt dat ik voor cliënt een onbeperkt verblijfsrecht zou solliciteren, hetgeen uiteraard niet aan de orde is.

Mijn verzoek strekt vnl. tot de intrekking of opschorting van het inreisverbod wegens onverenigbaarheid van de bijlage 13sexies met de beschikking van de raadkamer.

De onverenigbaarheid van de beide beslissing is m.i. niet voor ernstige betwisting vatbaar, aangezien de bijlage 13sexies het verzoeker eenvoudig onmogelijk maakt om zich te houden aan de hem door Raadkamer opgelegde voorwaarden (die nota bene zijn opgelegd in functie van de noodwendigheden van het gerechtelijk onderzoek).

Kan er op basis van voormelde onverenigbaarheid (en in functie van het gerechtelijk onderzoek en desgevallend navolgende strafuitvoering (!)) geen bereidheid worden gevonden tot intrekking dan wel opschorting van het inreisverbod?

In bijlage treft u voor de goede orde nogmaals kopie van betreffende beschikking.

Met dank voor mededeling van uw finaal standpunt inzake, en met oprechte hoogachting,

Vincent Neerinckx °

Advocaat - Avocat - Lawyer

Advocaten

(...)”

Hierop werd geen antwoord meer geformuleerd.

De verzoeker duidt in zijn verzoekschrift “de beslissing van 4 april 2022 van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie houdende weigering van het verzoek dd. 1 april 2022 strekkende tot intrekking c.q. opschorting van de beslissing dd. 17 februari 2022 houdende het opleggen van een inreisverbod voor een periode van 3 jaar” aan als voorwerp van het beroep.

2. Over de rechtspleging

De verzoeker heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tijdig in kennis

gesteld van zijn wens om geen synthesesamenvatting neer te leggen. Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

3. Over de ontvankelijkheid

In de nota met opmerkingen werpt de verweerder de volgende exceptie op:

“2.1. Exceptie van onontvankelijkheid – Geen aanvechtbare rechtshandeling

Verweerder stelt vast dat onderhavig beroep tot nietigverklaring van de verzoekende partij gericht is tegen de herbevestiging op 04.04.2022 van het inreisverbod d.d. 17.02.2022.

Er dient evenwel te worden benadrukt dat dergelijke loutere herbevestiging van een inreisverbod geen aanvechtbare rechtshandeling betreft.

Zie ook naar analogie:

“2.2. De Raad stelt daarnaast vast dat de derde bestreden beslissing geen aanvechtbare rechtshandeling betreft. Om ontvankelijk te zijn, moet het beroep gericht zijn tegen een uitvoerbare rechtshandeling. Als uitvoerbare rechtshandeling dient te worden beschouwd de handeling waarbij rechtsgevolgen in het leven worden geroepen of worden belet tot stand te komen, met andere woorden waarbij wijzigingen in een bestaande rechtsregeling of rechtstoestand worden aangebracht, dan wel zodanige wijzigingen worden belet (RvS 28 juni 1999, nr. 81.364; RvS 14 juli 2003, nr. 121.603). Er dient te worden vastgesteld dat de rechtstoestand van verzoeker niet wordt gewijzigd door een loutere “herbevestiging” van een eerder getroffen bevel om het grondgebied te verlaten. De eventuele vernietiging van deze “herbevestiging” kan verzoeker geen voordeel opleveren, minstens toont hij dit niet aan. Ook op dit punt stelt verzoekende partij ter terechtzitting zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen.” (R.v.V. nr. 120 755 van 17 maart 2014)

Ook zeer recent bevestigde Uw Raad nog:

“Le Conseil constate que la partie défenderesse a pris, le 24 février 2019, une décision intitulée « Herbevestiging van een bevel om het grondgebied te verlaten » confirmant l'ordre de quitter le territoire attaqué du 19 décembre 2018. Interrogées, à l'audience, quant à l'incidence sur l'acte attaqué de la prise d'une décision intitulée « Herbevestiging van een bevel om het grondgebied te verlaten » du 24 février 2019, la partie requérante estime que dès lors que l'acte attaqué persiste dans l'ordonnancement juridique, il peut fonder un éventuel éloignement et qu'elle conserve un intérêt au recours, ce qui n'est pas contredit par la partie défenderesse. Le Conseil constate toutefois que cette confirmation d'un ordre de quitter le territoire préexistant constitue une simple mesure d'exécution de l'ordre de quitter le territoire du 19 décembre 2018.

En effet, l'acte dit « d'exécution » est un acte qui ne fait rien d'autre que de mettre en oeuvre un autre acte, sans rien lui ajouter, sans rien en préciser et qui n'a, en droit, pas d'existence autonome et n'est pas susceptible d'être attaqué (Michel LEROY, Contentieux administratif, Bruylant, ULB, 3ème éd., 2004, pages 260 et s.). Tel est le cas en l'espèce. Le Conseil considère par conséquent que la décision intitulée « Herbevestiging van een bevel om het grondgebied te verlaten » n'est pas un acte susceptible d'un recours en annulation ni, partant, d'une demande de suspension. ” (R.v.V. nr. 222 819 van 18 juni 2019)

Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg onontvankelijk, daar waar het gericht is tegen de herbevestiging van het inreisverbod d.d. 17.02.2022, dat door de verzoekende partij niet werd aangevochten voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.”

Artikel 39/1, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet voorziet dat de Raad bevoegd is om kennis te nemen “van de beroepen die worden ingesteld tegen individuele beslissingen genomen met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen”.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat de libellering van het voormelde artikel 39/1, tweede lid, is overgenomen van artikel 30, § 2, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals het op dat moment luidde. Voor de draagwijdte van dit artikel kan volgens de wetgever derhalve worden verwezen naar de interpretatie van de voornoemde voor de Raad van State geldende bepaling (Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 51-2479/001, 92-93).

Volgens vaste rechtspraak van de Raad van State is een aanvechtbare rechtshandeling een van een bestuur uitgaande eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die rechtsgevolgen doet ontstaan voor de bestuurde of die belet dat dergelijke rechtsgevolgen tot stand komen. Administratieve maatregelen die geen uitvoerbare kracht hebben en geen gevolg voor de rechtstoestand van de verzoeker, komen niet in aanmerking voor vernietiging. Dezelfde regel geldt voor mededelingen waarbij de administratie inlichtingen verstrekt (MAST A., DUJARDIN J., VAN DAMME M., VANDE LANOTTE J., *Overzicht van het Belgisch Administratief Recht*, Wolters Kluwer, 2017, nr. 1312).

De Raad merkt op dat de *dominus litis* met zijn e-mailbericht van 1 april 2022, gericht aan mevrouw C. D., attaché bij de dienst geschillen van de Dienst Vreemdelingenzaken, in wezen gevraagd heeft om de intrekking, minstens de opschorting, van het op 17 februari 2022 aan de verzoeker opgelegde inreisverbod te willen overwegen en hem hieromtrent haar standpunt mee te willen delen zodat hij het dossier verder kan instrueren. In dit e-mailbericht wordt op geen enkele wijze gesteld dat deze vraag een vraag tot intrekking of opschorting zou uitmaken in de zin van artikel 74/12 van de Vreemdelingenwet. In tegenstelling tot hetgeen de verzoeker in de feiten uiteenzetting van het onderhavige verzoekschrift uiteenzet, maakt het e-mailbericht van 1 april 2022 bijgevolg geen verzoek uit in toepassing van artikel 74/12 van de Vreemdelingenwet. Artikel 74/12 van de Vreemdelingenwet voorziet immers niet dat de intrekking van een inreisverbod kan worden gevraagd, terwijl een verzoek tot opschorting van een inreisverbod volgens artikel 74/12, §1, derde lid, van de Vreemdelingenwet “*door de onderdaan van een derde land (wordt) ingediend bij de Belgische diplomatieke of consulaire beroepspost die bevoegd is voor zijn woon-of verblijfplaats in het buitenland*”. Het door verzoekers raadsman opgestelde e-mailbericht van 1 april 2022 kwalificeert derhalve niet als een verzoek tot intrekking, dan wel opschorting conform artikel 74/12 van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekers raadsman aan een attaché van de dienst geschillen met een e-mailbericht vraagt naar haar standpunt omtrent de eventuele intrekking of opschorting van het inreisverbod, teneinde “*het dossier verder te kunnen instrueren*”, betreft het een loutere vraag om inlichtingen die erop gericht is om de verzoeker te kunnen adviseren. De attaché van de dienst geschillen antwoordt hierop enkel dat na overleg werd besloten om het inreisverbod niet in te trekken, zonder enige verdere toelichting. Na aandringen van verzoekers raadsman, wordt nadien nog door een administratief assistent van de Dienst Vreemdelingenzaken, geantwoord met een overzicht van verzoekers antecedenten in België, waarbij wordt gesteld dat de verzoeker een vrijwillige vertrekverklaring heeft ondertekend zodat het niet realistisch is om te eisen dat hij voor een onbepaalde tijd in België zou blijven. De administratief assistent geeft vervolgens nog aan dat de verzoeker, om te voldoen aan het gerecht of om zijn borgsom terug te vorderen, een in de tijd beperkte opschorting kan vragen van de uitvoering van het inreisverbod en hij geeft hierbij een concreet advies over de bewijzen die bij een dergelijk verzoek moeten worden voorgelegd. Daarop antwoordt verzoekers raadsman dat hij meent dat zijn vraag verkeerd werd begrepen, aangezien geen onbepaald verblijfsrecht wordt gesolliciteerd maar wel de intrekking of opschorting van het inreisverbod wegens onverenigbaarheid ervan met de beschikking van de raadkamer. Hierop heeft het bestuur niet meer geantwoord.

De verzoeker dient blijkens zijn verzoekschrift een beroep in tegen de beslissing van 4 april 2022 tot weigering van het verzoek van 1 april 2022 strekkende tot intrekking *c.q.* opschorting van het jegens hem getroffen inreisverbod van 17 februari 2022. Uit het e-mailbericht van 1 april 2022 blijkt echter eerder een informele vraag vanwege verzoekers raadsman om hem het standpunt te willen meedelen omtrent de eventuele intrekking of opschorting teneinde zijn cliënt te kunnen adviseren. Het is ook in die zin dat C. D., attaché bij de dienst geschillen van de Dienst Vreemdelingenzaken, en L. B., administratief assistent bij het 'Bureau D' van Dienst Vreemdelingenzaken, hebben geantwoord dat men niet bereid is het inreisverbod in te trekken en dat de verzoeker, die reeds gerepatriëerd is, mits voorlegging van de nodige bewijzen de opschorting van de uitvoering van het inreisverbod kan vragen om terug te keren naar België teneinde zijn borgsom terug te vorderen of te voldoen aan de beschikking van de Raadkamer.

Dat attaché C. D. op 4 april 2022 mailt dat na overleg werd besloten om het inreisverbod niet in te trekken, betreft bovendien de loutere uiting van de verweerder dat hij geen gebruik wenst te maken van zijn facultatieve bevoegdheid om terug te komen op een eerder genomen beslissing, hetgeen geen 'beslissing' vormt die met een annulatieberoep kan worden bestreden (*cf.* RvS 5 april 2013, nr. 223.116; RvS 12 januari 2005, nr. 139.152; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 56 – 60). Het mailbericht van L. B. geeft er evenmin blijk van dat het bevoegde bestuur een 'beslissing' heeft genomen. De in dit mailbericht geformuleerde antwoorden zijn loutere inlichtingen die op vraag van verzoekers raadsman werden verstrekt teneinde het dossier te kunnen "instrueren", doch zij geven geen blijk van een heroverweging van het opgelegde inreisverbod.

De door de verzoeker aangeduide 'weigeringsbeslissing' van 4 april 2022 is derhalve geen beslissing in de zin van artikel 39/1, §1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet (RvS 12 januari 2005, nr. 139.152; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid in Administratieve rechtsbibliotheek*, Brugge, die Keure, 1996, nr. 56-57, p. 64-65).

De exceptie van niet-ontvankelijkheid dient te worden aangenomen.

Ter terechtzitting heeft de raadsvrouw die voor de verzoeker verschijnt enkel te kennen gegeven dat de *dominus litis* het e-mailbericht van 4 april 2022 klaarblijkelijk wel als een aanvechtbare rechtshandeling heeft beschouwd aangezien hij er een beroep tegen heeft ingesteld. Zij heeft evenwel verzuimd om te verduidelijken waarom zij of de *dominus litis* van mening zouden zijn dat thans wel een aanvechtbare administratieve rechtshandeling voorligt en bovendien dient te worden vastgesteld dat deze laatste er zelf voor heeft gekozen om geen syntheseseminarie neer te leggen waarin hij desgevallend kon repliceren op de door de verweerder opgeworpen exceptie.

Het beroep is derhalve niet-ontvankelijk. Deze vaststelling volstaat om het beroep te verwerpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE